

Diumenge, 6 de febrer de 1966

El veritablement engrescador, el que de veritat val la pena és el fet de viure i -encara més- de viure en plenitud. Passa, però, que a les dones ens ho fan molt difícil; indignant i vergonyós, fins i tot. Més mèrit per a nosaltres, mira

Ser dona o ser home no és res més que un accident de la substància persona, i ... de sempre -si més no a la nostra cultura occidental-, els ha anat molt bé confondre la persona amb l'accident home

Caterina Albert ...m'ha ajudat demostrant-me que es pot treballar de valent sense empastifar-se amb la intel·lectualitat
una dona senzilla
d'una senzillesa que sembla poc natural, una mica volguda; una dona que feia la seva sense concessions. M'agradaria ser així.

Dissabte, el 12 de desembre de 1975:-

Ens preocupem pels detalls i, en canvi, eludim, ignorem o menyspreem la veritable qüestió de fons: el sentit íntim de la vida. Una vida realitzada -feta real- per mitjà del treball, de l'esforç de la superació i el millorament, de l'amor als altres, del donar-se i el rebre, del caminar junts cap a un món cada dia més unit i més perfecte perquè les raons que el mouran seran cada cop més profundes.

Dilluns, el 19 de gener de 1976

Tinc dos defectes massa difícils de perdonar: intento ser honesta i, per si això fos poc, sóc artista. Cap d'aquestes dues coses encaixen en el món en què visc.

Dijous, el 22 de gener de 1976

O "sóc" una inconformista o una inadaptada.

Diumenge, el 9 de maig de 1976

Pel que fa a les màquines d'ensenyar, em penso que, en el futur, seran destinades a ser el gran auxiliar de l'educador. Amb una màquina d'ensenyar es pot aprendre geografia, història, matemàtiques, etc., i crec que en l'esdevenidor hi haurà unes grans centrals de

coneixements que cadascú podrà consultar des de casa seva¹. Tota aquesta feina que li serà manllevada, permetrà que l'educador pugui dedicar-se més a fons a la seva funció específica: l'educativa. El contacte viu amb la geografia, amb la història i amb la matemàtica mediatitzat pel contacte humà amb la persona que estima i que sap donar. Tot un món ara abandonat que no permet aprofitar de l'home allò que li és més íntimament humà, podrà ser descobert, animat, desplegat i acrescut cada dia. L'home podrà esdevenir més home. I aprendre tal o tal altra cosa consistirà a marcar un nombre en una pantalla de televisió en color i veure desfilar tots els coneixements necessaris en aquell moment precís. Si es pogués posar al descobert tota la potència d'home que rau en un infant, esdevindríem els millors educadors.

Dijous, el 9 de setembre de 1976

. M'afecta, m'irrita que el món de l'art, tan humà, tan arrelat a la personalitat de l'home, hagi d'involucrar-se amb els interessos dels diners

Dissabte, el 18 de febrer de 1978

VIURE. La cosa més gran de totes i tan malaguanyada. La pitjor mort deu ser saber que hom ja no pot gaudir la vida, que s'ha acabat per sempre

Dilluns, el 17 d'abril de 1978

.No és veritat que siguem lliures. La llibertat és quelcom que ens cal abastar dia rere dia; perquè la nostra limitació ja és una manca de llibertat.

Dissabte, 26 de maig de 1979

em vull prendre un temps per a la reflexió, perquè hi tinc dret. I també obligació, perquè en sóc conscient

Dijous, el 17 de gener de 1985

(...) l'epitafi

He buscat alguna frase que resumís la meua vida i, en el meu joc mental, m'ha sortit això: "La fidelitat, l'honradesa i la il·lusió foren les seves armes; per això va morir vençuda"

---

¹ Llegit o profecia? Intuïció, ves! Ara, d'això, ja no se'n diu màquina d'ensenyar, sinó Internet.(8/01/1998)

Dissabte, el 9 de febrer de 1985

(...) vaig pensar que m'agradaria que al meu enterrament tothom estigués content.

Dimarts, el 19 de febrer de 1985

Per damunt de tot estimo la veritat, l'honestedat i la naturalitat. Tres coses que sembla que s'hagin tornat aiguapoll. Devaluades o, fins i tot, malvistes. O tal vegada passades de moda.

Arenys de Mar, el 9 de novembre de 1986

La mort de la mare i les circumstàncies que l'envoltaren em van marcar profundíssimament.

I després, la guerra. I amb la guerra, la mort. Morts i morts que senties amb les orelles però que mai no veies amb els ulls.

Dimarts, el 27 de novembre de 1990

Escriure és sobreviure. Sobreviure's,